

עפ"ת 15381/06/23 - סירין עוויסאת נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 15381-06-23 עוויסאת נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90521584269

בפני	כב' השופט עמית י' צלקובניק
מעוררת	סירין עוויסאת ע"י ב"כ עוה"ד עלאא אבו מוך
נגד	
משיבה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד מירי ביטון- הראל

פסק דין

בפני ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה (כב' השופטת מ' כהן) בהמש 7592-03-23 מיום 2.6.23 לפיה נדחתה בקשת המערערת מיום 15.3.23 להארכת מועד להישפט בקשר להודעת קנס הנוגעת לעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר מיום 25.6.21.

על פי הודעת הקנס המועד האחרון להגשת בקשה להישפט חל ביום 24.11.21.

המערערת טענה כי לא קיבלה את הודעת הקנס, ונודע לה אודות הדוח רק ביום 12.3.23 בעת שהגיעה לסניף הדואר שם נאמר לה כי קיים חוב בגין הקנס. צוין כי על אישור מסירה שנשלח לכתובתה הרשומה של המערערת - "באקה אל גרביה, באקה אל גרביה 301000", נרשם כי דבר הדואר הוחזר בשל "מען בלתי מספיק", ונטען בנוסף, כי באישור המסירה חסרים פרטי הדוור והתאריך. ב"כ המערער צרף את תגובת מפנ"א מיום 14.3.23 לפיה הודעת הקנס נשלחה ביום 30.6.21 בדואר רשום, לכתובת הרשומה. כן צורפה תגובת מנהל הדואר בבאקה אל גרביה, בה צוין כי דבר הדואר הוחזר בשל מען לא מספיק.

בנסיבות אלה טען בא כוח המערערת כי בדומה למקרים אחרים שנדונו בפסיקה, כאשר המען אינו מספיק, לא הוכחה חזקת מסירה, ויש להורות על הארכת מועד.

בית המשפט קמא קבע בהחלטתו כי דבר הדואר נשלח לכתובת הרשומה של המערערת, וכי אם לא היה די בכתובת זאת להמצאת דברי דואר רשומים, היה על המערערת לעדכנה.

בערעור חזר ב"כ המערערת וגולל את ההנמקות שהעלה בבקשתו לבית משפט קמא והוסיף כי באישור המסירה חסרים פרטים מספיקים. בנסיבות אלה, נטען, כי לא קמה חזקת מסירה, ויש לאפשר למערערת הארכת מועד להישפט.

על כך יש להוסיף כי המערערת הבהירה לראשונה בדיון בפני, כי דברי הדואר הנשלחים לבני משפחתה ומשפחה נוספת, מרוכזים בסניף הדואר ונלקחים משם על ידי קרוב משפחה ומחולקים לאחר מכן לבני המשפחות.

על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, "בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239 א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

בעניינה של המערערת הוצג אישור מסירה המעיד על משלוח הודעת הקנס בדואר רשום לכתובת הרשומה, ומתגובת מפנ"א וכן מהודעת הקנס גופה, עולה מועד המשלוח, וחלפו 15 הימים. המערערת לא הציגה כל נסיבות שבעטיין לא התקבלה הודעת הקנס, ולמעשה הבהירה לראשונה בעת שמיעת הערעור כי דברי הדואר "נמשכים" במקובץ מהסניף על ידי קרוב משפחה, ומחולקים לשתי משפחות. בנסיבות אלה קיימת אי בהירות נוכח "הסדר החלוקה" האמור לגבי גורלו של דבר הדואר לאחר הגעתו לסניף הדואר; בידי המערערת לא עלה להפריך חזקת המסירה, ולהראות כי לא קיבלה את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בה, משהפרטים העובדתיים הנוגעים להמצאת הדואר ונסיבות אי קבלתו, ובכלל זה אפשרות לשיבושים "בחלוקה הפנימית" לבני המשפחה, כלל לא עלו על ידה בבית משפט קמא.

המערערת אינה מעלה בנוסף כל טענה ממשית לגופה של עבירה, ובנסיבות אלה לא נוצר גם חשש לעיוות דין בהיבט זה.

הערעור נדחה לפיכך.

המזכירות תעביר פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ו תמוז תשפ"ג, 15 יולי 2023, בהעדר הצדדים.